

sætte sig for Risikoen ved at tage Bærket paa eget Forlag, tilmed da der ikke habes Sikkerhed for, at hans eventuelle Eftermand vedblivende vil benytte Bærket som Grundlag for Forelæsninger. Da man imidlertid med Læreanstaltens Bestyrelse maa anse det for at være af Bigtighed, at det i nævnte Bærk nedlagte Arbejde, som knytter sig til en 48aarig Værerdvirkomhed, ikke gaar tabt, foreslaas der bevilget et lignende Bidrag til dets Udgivelse paa 1,000 Kr. som det, der fra det Keiserjenske Fond er tilstaaet i dette Niemed; det Restbeløb, der maatte udkræves, haaber Bestyrelsen at staffe til Veie ved Bidrag andensheds fra.

Følge Ministeriets Skrivelse af 20de Oktober 1849 blev under Læreanstaltens fæste Kapital optaget et Madame Diempfers Gave tilhørende Beløb af 2,000 Kr. i kongelige Obligationer, hvoraf Renten, saalænge Giverinden var i Live, skulde tilstilles hende, saaledes at det indtil hendes Død ifkun gjaldt om at konservere det nævnte Beløb. Madame Diempfer er senere afgaaet ved Døden, og Anstaltens Rente-Indtægt er ved Finantsloven for 1870—71 nedsat med den aarlige Rente 80 Kr. af hendes Gave, der efter Testamentets Bestemmelse er stillet til Bestyrelsens uindstrænbete Disposition, medens derimod selve Gavens Kapital vedblivende har været opført under Læreanstaltens Formue. Efter at denne imidlertid, første Gang ved Finantsloven for 1873—74, er bleven bestemt at skulle anvendes til Dækning af Læreanstaltens Understud og dertil er medgaaet, har Optagelsen af den omtalte Gave under Anstaltens Formue havt til Følge, at en saadan Formue — tilsyneladende i Strid med de ved Finantsloven trufne Bestemmelser — endnu bestandig opføres i Bøgerne. Det er til Afhjælpning af denne Uklarhed, at der i Finantslovsforlagets Text er indført en Bestemmelse om forandret Bogførsel for det Madame Diempfers Gave tilhørende Indskrivningsbevis.